

ærede Finansminister, anraabes den danske Regering om at sørge for at skaffe den indfødte Befolkning Jord, og det selv samme er Tilfældet i den Skrivelse, de Indfødte har sendt til den Dame, jeg før talte om. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af denne Skrivelse. Det hedder et Sted: „Der er mange haardt arbejdende Mænd i dette Nabolag, som nu lejer Jord fra Orange Grove“ — og saa nævnes der en hel Række andre Plantager — „som glade vilde tage mod Besiddelsen af Jord, der var deres egen. Men ak, der er ingen Hjælp for dem til at faa det. Hvis Loven om Ekspropriation af Jord i Danmark og Laan til Husmandsbrug ved Deres og Deres Mand's Hjælp kunde blive udvidet til at gælde St. Croix, vilde vi have meget at være taknemmelige for.“

Det er det, hvorom alle Tanker derovre kredser: at faa den vestindiske Jord givet tilbage til de indfødte. Da der nedsattes en Kommission i 1902, henvendte en stor Del Borgere paa de vestindiske Øer sig til denne Kommission med Anmodning om, at man vilde sørge for, at al uopdyrket Jord derovre blev købt op af Regeringen og givet til den indfødte Befolkning paa billige Betingelser, saa de kunde drive den selv. Jeg maa sige, at den Kommission, der var nedsat, til Trods for, at den var meget konservativt sammensat — bl. a. sad Borgmester Rosenørn og Kammerherre Scavenius i den —, viste megen Forstaaelse af den indfødte Befolkning's Tanker, og Kommissionen gav ogsaa de indfødte Løfter, som imidlertid aldrig blev indfriet. Da det i Landstinget i 1901 blev forkastet at sælge Øerne, blev der ogsaa givet Løfte om, at man vilde hjælpe Befolkningen, og der er ogsaa fra mange andre Sider kommet Forslag frem i saa Henseende. Jeg vil erindre om, at Departementschef Hiort-Lorenzen har skrevet en meget interessant Afhandling vedrørende de vestindiske Øer i national-økonomisk Tidsskrift, tredje Række Nr. 15, og da Departementschef Hiort-Lorenzen har meget Kendskab til Forholdene derovre, mener jeg, at man ogsaa maa tillægge denne Artikel en vis Betydning. Endelig maa jeg fremhæve, at da man i 1906 vedtog de vestindiske Love, blev der af Socialdemokratiet krævet en hel Række sociale Reforme gennemført paa Øerne, da det var det, Befolkningen trængte til, og ikke administrative Love. Vilhelm Lassen, som havde forelagt disse Love, vilde ingenting høre derom, og til Trods

for at vi endogsaa skred til saadanne Foranstaltninger som at forsøge at nægte Forslagene fremmet ved en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, blev der ikke taget noget Hensyn til de Ønsker, vi havde fremført.

Imidlertid er jeg paa det rene med, at det vilde være ganske umuligt at fortsætte paa denne Maade paa de vestindiske Øer. Man har en Gang i tidligere Tid forsøgt at skaffe Befolkningen Jord. Det var i Guvernør Arendrups Tid. Han havde en meget god Forstaaelse af, at den eneste Maade, man kunde ophjælpe de vestindiske Øer paa, var ved at give Jorden tilbage til de Folk, der lever paa den, men han mødte en kolossal Modstand hos Planterne. Han fik imidlertid paa en Maade sin Villie sat igennem, men det var en Kommission af Plantere, der skulde foretage Udstykningen af Jorden, og den blev udstykket til urimeligt høje Priser, saaledes at de indfødte maatte forrente det 4—5-dobbelte af Jordens Værdi. Det er en sørgelig Historie, der knytter sig til de Forsøg, der blev gjort paa Udstykning. Mange af de indfødte døde af Overanstrengelse, andre maatte give op, og kun ganske enkelte kunde klare sig under disse fortvivlede Forhold. Det var ydermere paa et Tidspunkt, hvor der var Nedgang i Konjunkturerne paa Øerne, saaledes at deres Produkter blev daarligt betalt. Nu er der vel mange, der tror, at de indfødte ikke vil være i Stand til at dyrke Jorden selvstændigt. Hvis man skulde lytte til de danske Embedsmænd, der er derovre, vilde man faa det Indtryk, at Negrene er dovre og uduelige, lidet lærvillige o. s. v., og at de ingenting kan foretage sig paa egen Haand. Men det er en Opfattelse, som slet ikke stemmer med de Erfaringer, som mangfoldige andre, der har været paa Øerne, har gjort, og jeg tror, det er en fuldstændig fejl Opfattelse. Man faar i alle Tilfælde et helt andet Indtryk af den indfødte Befolkning, naar man læser en Del af de Skrifter, der foreligger om Øerne. Ogsaa dette Brev fra en indfødt til den af mig omtalte Dame er helt igennem et Bevis paa, hvor energisk disse indfødte Mennesker arbejder under de mest fortvivlede Forhold. Der staar et Sted i dette Brev: „Jeg har i en Aarrække været nøje kendt med de arbejdende Klasser, og jeg har iagttaget, med hvilket Mod og Udholdenhed de arbejder under de haardeste Vilkaar“, og der staar for Resten mange lignende Udtalelser i dette Brev, som jeg ikke skal vende tilbage til. Departement-